

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Berlin

MARMARA CIZGI

DUMAN ŞEHİR

İKİNCİ KİTAP

JASON LUTES

JASON LUTES

Berlin

DUMAN ŞEHİR

İKİNCİ KİTAP

Berlin

DUMAN ŞEHİR

Bir JASON LUTES Kurgusudur

BERLİN, Duman Şehir, İkinci Kitap

ISBN 978-975-6129-49-4

SERTİFİKA NO: 14578

1. Baskı Mayıs 2012

(© Carlsen Verlag GmbH, Hamburg 2008)

Copyright text and illustrations ©2008 by Jason Lutes.

All rights reserved.

Metin ve çizimlerin telif hakkı ©2008 Jason Lutes'a aittir.

Tüm hakları saklıdır.

Sahibi ve Sorumlu Müdür: **Erdem Aydoğan**Genel Yayın Yönetmeni: **Emre Yavuz**Editör: **İlke Keskin**Çeviren: **Emre Yavuz**Redaksiyon: **Cenk Könül**Baskı Hazırlık: **İlhan Tekin**Baskı-Cilt: **Umut Matbaa
(0212) 637 04 11**Sertifika No: **22826**

Berlin

İKİNCİ KİTAP

DUMAN ŞEHİR

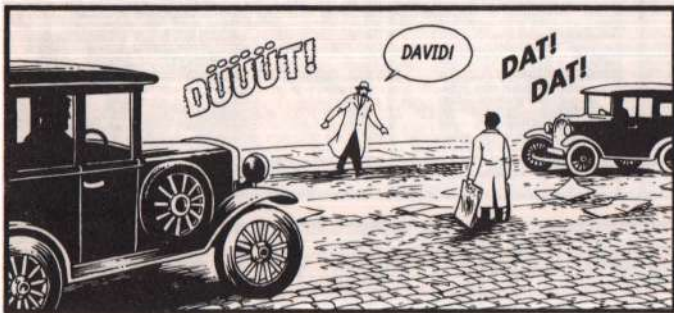

temmuz 1929

Annem nihayet bana
mektup yazdı.

Bunu, babamdan habersiz yapmış olmalı. Zira, böyle bir
şeyi yapmasına asla izin vermezdi.

Yazdıklarını okumak, canımı
acıtıyor.

"Köln'de, seninle evlenmek için can ata-
cak bir sürü saygıdeğer beyefendi var.
Bu gençliğin o kadar da uzun sürmeyecek."

"Marthe, annen olarak sana yalvarı-
yorum, ne olur bir an önce eve dön."

Benim iyiliğimi düşündüğünü biliyo-
rum ve keşke onu mutlu edebilseydim.
Ama şu an oraya geri dönemem.

Berlin'de dünyayı keşfettim -- gençliğimi geçirdiğim
orta sınıf burjuva evini çevreleyen çitlerin dışında kalan
büyük, karışık ve güzel olan dünyayı.

Bazen beni korkutuyor -- bazen beni dehşete düşürü-
yor -- ama yine de her sabah, bu şehrin bana hazırla-
mış olduğu sürprizleri merak ederek uyanıyorum.

Yani, hayır, sevgili anneciğim. Köln'e
geri dönmeyeceğim. Umarım beni
anlıyorsunuzdur.

Aşkı bulduğum, insanların sokakta
kavga ettiği, dünyanın ayaklarının al-
tında döndüğünü hissettiğim bu şehirde
kalmayı tercih ediyorum.

Caz dinleyebildiğim yerde...

Vatana ihanet. Neden buna
bu kadar takıldım acaba?

Geçtiğimiz on yıl içerisinde, adaletsizlik ve
ikiyüzlülük denen koca canavarın, "cumhuriyet"
maskesi altına saklandığını, defalarca gördüm.

Buna rağmen, yine de çok sinirlendim.
Almanya'nın yaralarını iyileştirmek için
bu kadar çok çalışan bir insan, nasıl
olur da vatan haini olmakla suçlanır?

Cevap ortada ama bunu kabul etmek
zorunda mıyım?

Var olan güçlerin daima bunu yapmaya devam edeceğini kabullenmeli miyim? Her şeye
toplularak itiraz edilse, hatta devrim bile olsa, bu adamlar insanların gözlerini boyayarak
kendi keselerini doldurmaya devam edecekler, değil mi?

Grimm masallarının bazılarında sözü edilen kötü kalpli sobaların, körleşmiş kitlelerin yanan
kalplerini yutup, sonra onları siyah bir duman olarak püskürterek daha da körleştirmesi gibi.

Umutsuzca, bu olanların tersine
dönmesini diliyorum.

Bu sistemlerin işe yaramasını diliyorum. İnsanlar kendi kaderleri üzer-
lerinde söz sahibi olabilirler ve o ilkel içgüdülerini tekrar keşfedebilirler.

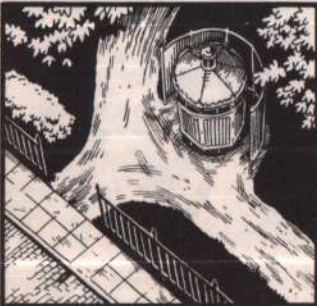
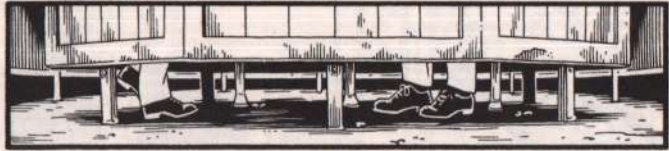
özgürlüğün içindeki barış ise

*"Afedersiniz, hanımefendi"

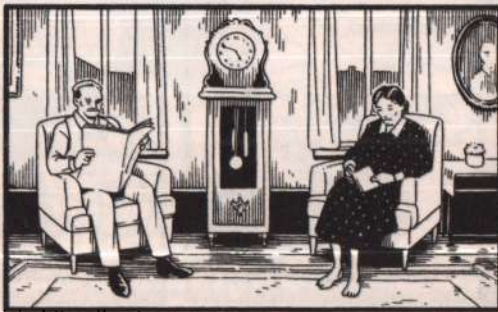

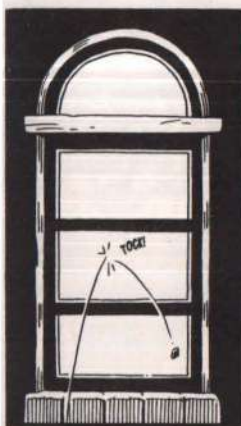

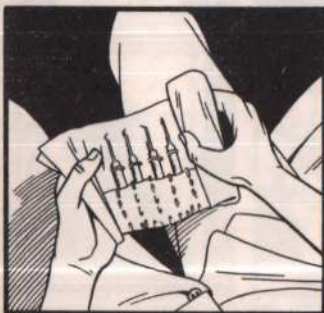
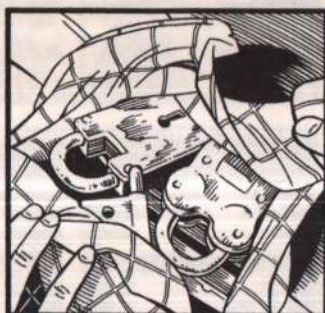

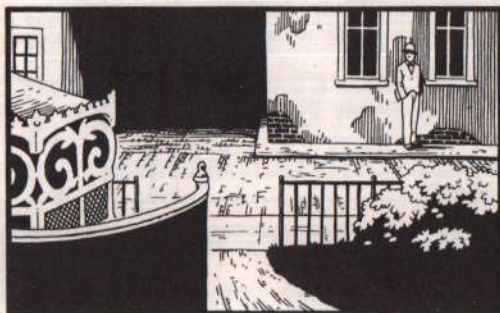

Oh, douce nuit d'Alger.
Quand la brise se lève

Et caresse mon rêve
D'un parfum d'oranger...

Je voudrais que le jour
Plus jamais ne se lève

Comme paraissent brèves
Les minutes d'amour...

Je sens au fond de mon coeur,
Une force qui m'attire

Tout me parle de bonheur
Chaque étoile est un sourire...

Oh, douce nuit d'Alger.
Quand la brise se lève
Et caresse mon rêve
D'un parfum d'oranger...

Cachant la tête sous une aile.
Les oiseaux se sont endormis
Dans l'air une fraîcheur nouvelle.
Renaît enfin voici la nuit...

Oh, douce nuit d'Alger.
Quand ta brise se lève
Et caresse mon rêve
D'un parfum d'oranger.

Biz akıllı olanlarız,
diğerlerinden farklı
olanlarız-- Biz en temiz
olanlarız, dolayısıyla en seçkin
olanlar!!!!ZZZZ...

Savunma teknikleriniz
ve hileleriniz, bu yüzden
duygularımızı asla
yitirmeyiz...

Cok iyi bir parca.
Sence Oswald onu
nereden bulmus
olabilir?

Sana yakışmaz ama
varoşlara daha sık
girmelisin, Fritz.

Underbelly'nin
demirbaşlarındandır.

Biraz "Mavi Melek"*
izenimi verse de, bu
zenci müşteri gibi
durmuyor.

Ayrıca güzel sanatlar
fakültesindeki öğrenciler
için bütün kıyafetlerini
çıkartıyor.

...En azından
yanımdaki
arkadaşım
öyle olduğunu
soyluyor.

Margarethe
von Falkensee.

Dikkat et,
Lucien--
"tozları almayı"
unutma.

Tatlım, eğer
bu çürüme
kokusuysa--

İnsanların
neden nekrofil
olduğunu
anlayabiliyorum.

Sana dememiş miydim?
Berlin'de senin
cesedini bile iftihatlarla
diriltebilecek yetenekte
çok fazla adam yoktur.

Siz Fräulein Müller
olmalısınız.

Mösyö
Molyneux.

Enchanté.

O halde, aşktan
ve ölümden
daha fazla
bahsetmeyelim.

O tip kavramları karşımdaki
ikiz güzellik
tarafından
göğede
bırakıldılar.

Sen hâla
burada mısın?

Kış! Kış!

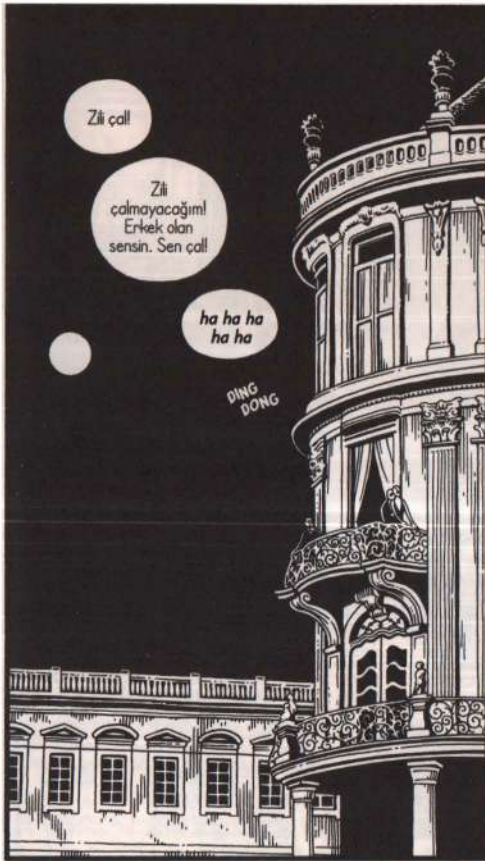

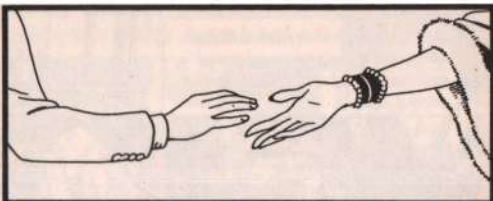

Gözbebeklerimin arkasına batan
iğnelerle, duygularımın yüzmeğe
başlaması arasında birkaç dakika
geçmiş olabilir.

O dakikaları
hatırlamıyorum.

Kestane rengi kadiife yastık,
mavi ipek jartiyer, beyaz ten...
Detayların keskinliği beni ürküt-
se de, o giren şeyi kısıyorum.

Çıkacak delik arayan bir
duman gibiydik. Fırl fırl
dönerek, anne güvercini
perdeli odalar arasında
takip ediyorduk.

Biraz maskelenmiş...
Biraz mutlu...

Refakatçim, toynakları
üzerinde kabarcıklarla
boğuşuyor.

Bu tahrik edici şeyden
bir doz daha alalım.

Belki de, kaynağı belli
olmayan bir nehir gibi
akan, çıplak bedenler
demeliyim.

Caz ritmleri,
kolalı yakalarla
fevrlı boğazımın
içinde atıyor gibi.

Yüzüm kızardı.
Kulaklarım
yanıyor.

Bu ağır havada uçsan
kelimelerin arasında
hiçbir zeka belirtisi yok.

8 *

Ha ha -- bu geceki eşimin ayakta duracak hali yok.

Ve ben de
ona doğru
yalpalıyorum.

Hareketli bir re-
sim, eğlencemizin
ortasında sert bir
şekilde beliriyor. Ağ
yavrularını besleyen
bir anne figürü...

Ben de onlardan biriyim.

Açım.
Susamışım.

Önümde ne
bulursam
emmek
istiyorum.

Birdenbire aklıma
Köln'ün eteklerindeki
düzlüklerde koştuğum
günler geliyor.

Müstakil bir meyve bah-
şesine dalmak için çitle-
rin üzerinden atıyorum.

Ve doyana kadar
meyve yiyorum.

Stresemann öldü.

Bu, doğru olabilir mi? Cumhuriyet rejiminde, kaderimiz, nasıl olur da tek bir adamın hayatına bu kadar bağlı olur?

Onun sağlık sorunlarına rağmen, basın toplantısı tam zamanında gerçekleşti. Masadakilere birer bano, 'ökümün nefesi onun üzerinde' diye fısıldadı.

Kendisine yol gösteren felsefe hakkında kısa ve ilginç bir ifade kullandı: Uzlaşma, buna olan sarsılmaz bir inanç ve hukuk, geçerli olan ve uzun süreli bir barışın kaynağı olacaktır.

Beş gün daha yaşadı.

Bir çeşit bôbrek rahatsızlığı vardı.

Generalleri korumak için kendi yolundan sapışını sorgulamıyoruz ama Versailles'i ciddiye almıştı ve Ossietzky'nin dediği gibi:

Süphe durumunda, politik analizler için ulusalcı basına bakmanın bir bedeli vardır.

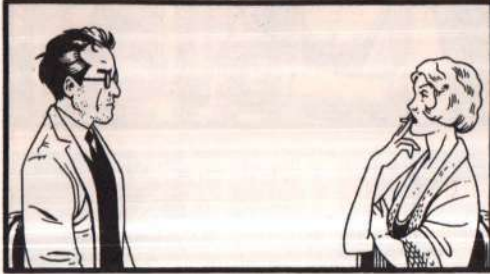

Stresemann, biraz ini, biraz sarışın, biraz kurnaz, dudaklarında sürekli tahammül edilemez, provokatif bir gülümseme olan bir adamdı ve sinsice bakan torbalı gözleri vardı.

Her şey, senin planın doğrultusunda gerçekleşmiş--

Planım mı? Her ne--

Sanırım söyleyecek en doğru şey, benim senin küçük tiyatrodaki kuklalarından biri olmadığımı kavraman olacaktır.

Ne dememi beklediğini söyle.

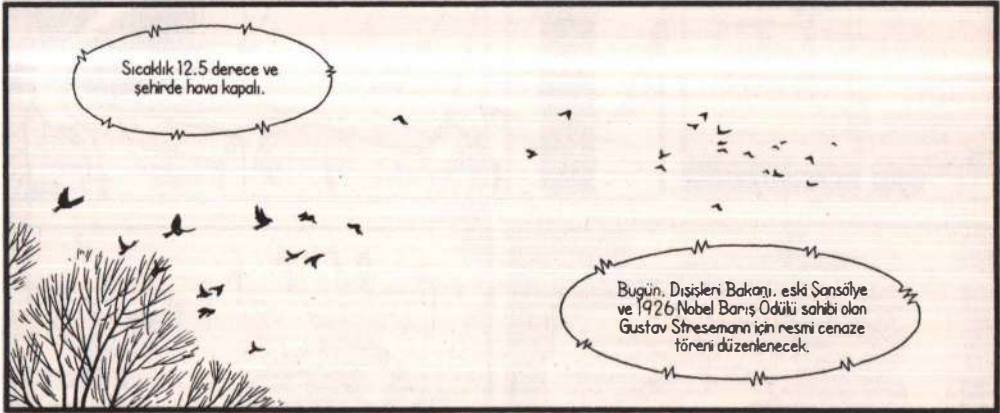

Bugün 5 Ekim ve burası,
400. dalga üzerinden yayın
yapan Funkstunde Berlin
Radyosu. Saat 9:01.

Sıcaklık 12.5 derece ve
şehirde hava kapalı.

Bugün, Dışişleri Bakanı, eski Şansölye
ve 1926 Nobel Barış Ödülü sahibi olan
Gustav Stresemann için resmi cenaze
töreni düzenlenecek.

Cenaze konvoyu,
Wiesbaden'deki Stresemann
Makinesi'nden ayrıldı ve
Berlin'e doğru yola çıktı.

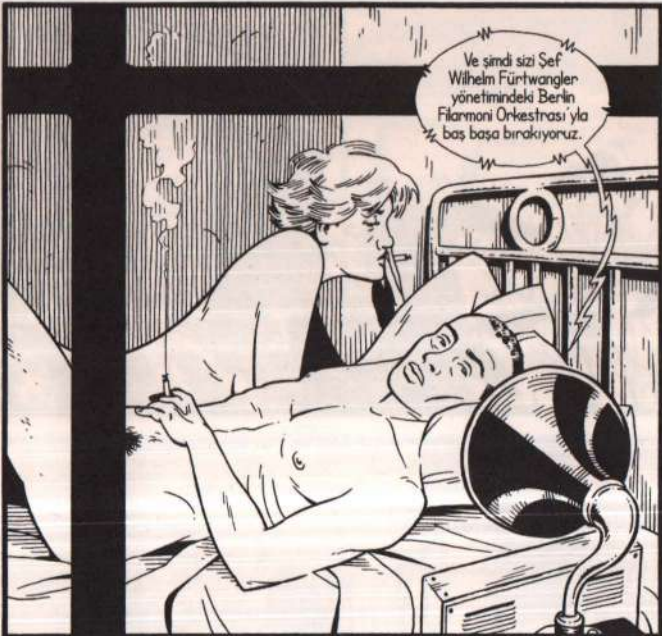

Yas tutanlar, sabahın
erken saatlerinden
itibaren, tören alanı
etrafında toplanmaya
başladılar.

Bu yayını size canlı
olarak Funkstunde
Stüdyosu'ndan yapıyoruz.

Ve şimdi sizi Şef
Wilhelm Fürtwangler
yönetimindeki Berlin
Filarmoni Orkestrası'yla
baş başa bırakıyoruz.

Orkestra sizlere,
Johannes Brahms'in 'Ein
deutsches Requiem'* adlı
eserini seslendirecek.

*Bir Alman Ağrısı

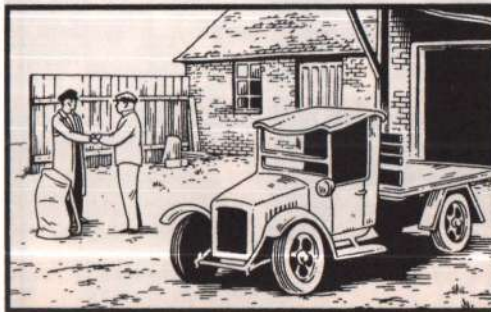

Ya da kendilerine biyolojik olarak "kadın" denilebilecek insanlara ait olan bir yerde.

Kısa zamanda, anatominin insanı oldukça yanıltabileceğini öğrenmiş oldum.

Bizi buraya getiren şey, bu şekilde hisseden insanlarla birlikte olmak istememizden daha farklı, daha yoğundu.

Ama bu bile yalınlaştırılmış bir ifade. Bu, sosyal bir kulüp ya da bir siyaset toplantısı değil. Dışarıdan bakıldığında, kişisel tercihlerin, çökmuşlüğü ya da bağımlılığın bir sonucu olarak görülebilirdi.

İçeride ise her şey çok doğaldı.

Fräulein Hanke ve Herr Scheidt.

Sizi Marthe Müller ile tanıştırayım.

Merhaba!

Biz de tam kusurların ciftleşme seremonilerini tartışıyorduk!

Oh, sevgilim, bayanı sıkımayalım! Daha yeni geldi!

Evet, ilk önce içecek bir şeyler alalım!

Bu konuda uzman mısınız, Herr Scheidt?

Son iki hafta, bu yerin, heyecanın ve ayrıcalığın üstünü örten kürelerinin altında, bulanık bir şekilde geçti.

Bütün gece kadınlarla dolu bir ortamda olmak iyi gedi.

Kurt'u unutmama, ya da en azından içimde bir yerlerde sıkışmış olan anıların üzerine örtmeme yardımcı oldu.

Ama bazen kanadığı da oluyordu.

Bu hislere sahipken, böylece yatıp uyuyamam. Gitmem gerek.

Sokağa çıkmalıyım.

Günaydın, Fräulein Müller! Erkencisiniz!

Öylesine bir yürüyüşe çıkıyorum.

Binlerce yaşamın aktığı bir yer,

Acı dolu beklentiler, ıstırap ve kalp kırıklıkları.

Benimkileri önemsiz kılıyor.

aralık
1929

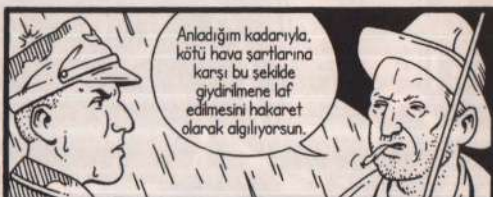

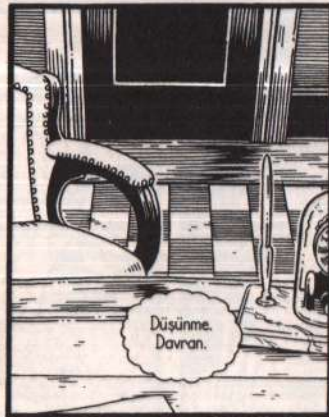
*Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (Orijinal: Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)

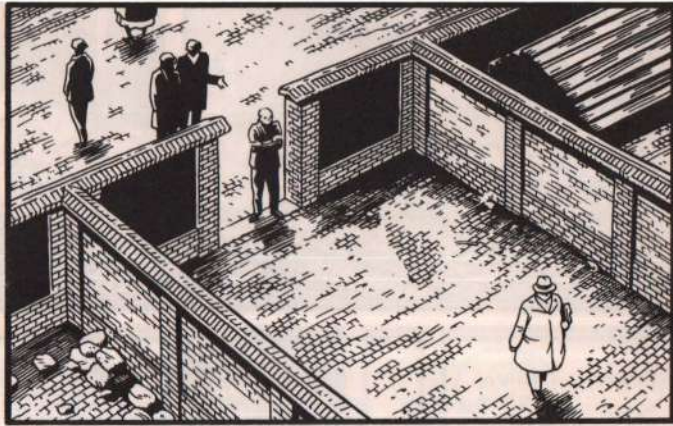

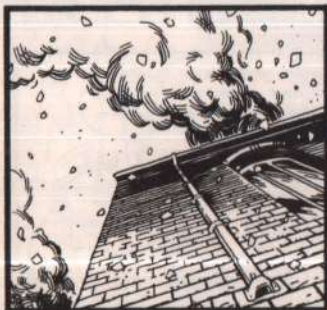

"Şimdi daha mı mutlusun, işinin karısı?"

"Ya sen, madenci?"

"Ve siz hapishanedekiler.. Cumhuriyet, havayı biraz yumuşattı mı?"

"Ah, ama biz kırmızı, beyaz ve siyah olan bir cumhuriyetiz."

"Kurucumuzun söylediği gibi, dükkânı döndürmek için elimizden geleni yapıyoruz."

"Kaiser'den daha kötü olan yangıncılarımız, bizi kazıklayan sanayicilerimiz--"

"Ve meleklerin kanatlarında uçan kilseden hâlâ kurtulamamış asizadelerimiz var."

"Kulağa tanıdık geliyor."

Olabilir Joachim. Bunu, iki sene önce, cumhuriyetin onuncu yılında basmıştık.

Bu performansa dayalı olarak, arkadaşımız Tucholsky'nin fikirlerinin değişmediğini varsayabiliriz.

Değişmedi HAI!

Hatta daha da kötüye gittiğini söyleyebiliriz. Herr Oturaneditör; ama bu günlerde, daha iyi bir mizah yazısı karalayabileceğimizi düşünmüyorum.

Paris, bakış açınızı olumsuz yönde etkilemiş olabilir mi?

Tam tersine, sizi temin ederim ki--

Paris'te kimse ayağınıza basmıyor. İnsanlar kibar ve nazık--

-ve fahişeler de, sabah seni yalnu etmeden önce kahvaltı hazırlıyorlardı!

- Eyfel Kulesi de zencefilli ekmekten yapılmış, değil mi--

ha ha

Durum aynı, beyler: Almanya'nın durumu, düzelmis değil. Gerçekçi olmak gerekirse, her saniye, daha da kötüye gidiyor.

Almanların "şair ve düşünür" bir millet olması fikrine bayılıyorruz.

Ama bizim genel yayın yönetmenimizin de ispatladığı üzere--

- En büyük sermayeleri, "yargıçlar ve cellatlar".

Şimdilik yangılama kısmına odaklansak, olur mu?

Böylesine negatif birtutumun, ilerisi için umut vadettiğini düşünmüyorum. Eğer hepimiz sadece "hayır, hayır, hayır" diyorsak, akıllarımıza ne sunacağız?

Umut, ha? İstediyin bu mu, delikanlı? Ülkeni hâlâ seviyorsunuz, değil mi?

O zaman, çalışan kesime ve fakirlere bak. Onlarda, kendini gör: Ama Alman yanını değil, seni ülkene ve köklerine bağlamayan tarafını gör-- insan olan tarafını--

Evrinsel alan!

Senin ayakta kalmasına şekli veren zımbaları çıkarıyorlar: senin sigaran için tüütün kırıyorlar: sen o kırılan cümlelerini satablesin diye mükrekkep karıştırp, kağıt hamuru hazırlıyorlar:

Eğer senin naif ruhun, 'vatandaşlığın' sana rahatlığına ihtiyacı duyuyor a, işi yere bakanan gerekiyor: Sirtına yaslanmış olduğumuz işçi sınıfına ya da tabiata.

Bu duygusal bakış açınız çok çekici, masyö-- ama teziniz tam anlamıyla tezektir gib!

İşçiler kim sabun kollarının tepesine ya da elektrik direğine tırmanıp, daha çok çığırkarlık yaparsa, onun tarafını seçiyorlar!

Eğer proletarya, üzerinde durduğumuz gövdeyi temsil ediyorsa, kendi içinde bir savaş halinde. Sağ yumruk, sol yumruğa karşı.

Büyük oranda, umumi bitter olduğumuzu düşünüyorum.

Yani-- işçiler birbirlerinin kuyusunu kazıyor

Buna şırsın var mı? Bu, İncil'den beri olan bir şey.

Sorun şu: Beyler, genelde sadakatlerini paylaşmayı beceremiyorlar--

- ama ilk bakışta bu sadakat, oldukça esnek gözüküyor.

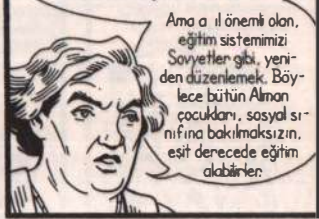

Evlenden çocuk sahibi olan anneleri ve onların 'gayrimişru' çocuklarını düşünün-- eğer devlet onları insan yerine koymazsa, kime güvenecekler?

Başlık: 'Marx adına, gidip bir balıkçıyla evlenin!'

Yasal haklarını güvence altına almak-- evli kadınlarla eşit muamele görmelerini sağlamak ve çocukları mesru kılmak-- bu, atmamız gereken ilk adım.

Ve bu arada elbette, kurtaj karşıtı yasaya karşı eylem yapmamız gerekiyor.

Bu sınıfsız topluma doğru giden en önemli işaret, uyardırayım.

Tabii ki, Frau Stöcken.

Bu günlerde, deklar edilen şeyler arasında beni en çok düşündüren, KPD*

Altıncı Enternasyonal'den beri, komünistlerin verdiği bir vaz: 'Sınıf, sınıfa karşı'.

Borsa felaketi, sadece ellerini güçlendirdi--

Bunun, kapitalizmin yollarına vurulmuş son bir neşter olduğunu düşünüyorlar.

Ama-- oturuma son vermeden önce, yirmi şınav hakkında sorular sormak yerine, dikkatinizi buraya vermenizi istiyorum.

Masama bin ton iddia yığacak olmasından şüpheleniyorum ama yine de tartıştığımız konuların üstünden geçelim ve Die Weltbühne*'nin bu anıylık periyottan çıkıp bir sonrakine adim attığını da aklımızdan çıkarmayalım.

*Almanya'da haftalık olarak yayınlanan politika dergisi.

Birinci nokta: "Sivillerin elindeki politik gücü görmeleri için politikacılara baskı yapmak"

İki: "Ordunun prestijini her anlamda zayıflatmak."

Üç: "Yargı sisteminde reform--"

Bunun, saygın editörümüzü hapishaneden çıkarmaktan başka bir sebebi yok.

Ve dört: "İşçi sınıfının bir araya gelip savaş öncesi dönemdeki gücünü kazanmasına yardım etmek."

İlk öpüğüm
kız mı?

Tabi ki
hatırlıyorum!

Gertrud,
Sekercinin
kızıydı. Herr
Schlegel, savaş
zamanı kaynaklar
tükenince
dükkanını
kapatmak
zorunda kalmıştı.

Yiyecek hiçbir şey
kalmadığında, bizim
çeteye özenle hayali
yemeler hazırlardı.

O aneydi, ben
babaydım ve hepimiz,
evin yakınındaki boş
bin anıda yemeğe
otururduk.

Çimen salatası,
camur çorbası-- bir
defasında, ağaç
kabuklarını talaşa
bulayıp şinitzel
yapmıştı.

Neredeyse
yiyecektik!

Ha ha ha

Kendimizi gerçek olduğunu
inandırabiliyorduk ve küçük
alemiz şükran duasını ettikten
sonra, ağzımızın sularını
akıtarak, çatal bıçaklara
sarılıyorduk.

Ve sana yemin ederim, ilk lokmada
şinitzelin tadını alabiliyorduk!

Ama sonrasında,
ağzımızda kalan
tat camur ve peşik
oluyordu. Hepimiz
ağzımızda tükürüyor-
duk--

Göğüsüzler!

Eee-- tabi ki
mendillerimizin içine
tükürüyorduk!

Ha ha ha
ha ha

Peki ya
öpücük?
Öpücük?

Evet, neyse, bir gün aile yemeği için Gertrud'un evinde toplandık ama o çok ciddiymi.

Bize sahte yemekler pişirmemişti. Bir kutu tutuyordu-- yıpranmış bir şapka kutusu gibi bir şeydi-- sıkı sıkı bağlanmıştı.

Çok ama çok ciddiymi: "Bugün sizler için özel bir şey var: sevgili alem. Herr Schlegel, dükkânı kapatmak zorunda"

Nedense, babasına hep böyle hitap edermi-- "kaldığın-dan beri sakladığım bir şey"

O konuşmaya başlamadan önce ne olduğunu biliyorduk, tabii ki.

O günlerde o kadar açlık ki, bir güğümün içinde yığın kokusunu, yarım mil öteden alabiliyorduk. Kaldı ki, mukavva kurtudaki meyveli kekân kokusu, bizim için fitil ateşlenmiş bir bomba gibiydi.

Ama kendimizi kontrol ettik. Mathilda, küçük Leo ve ben. Özel durumun ne olduğunu sorduk.

"Kaiser Hollanda'ya kaçtı", dedi.

Oh, hayır.

Evet. İnanamadık. Mathilda ve ben ağlamaya başladık. S'nsine Leo, olan biteni anlamak için fazla küçüktü ama bizi oğlanları görünce o da d yanamadı.

"Yeni bir krala ve kraliçeye ihtiyacımız var" dedi.

Ve bizden habersiz, Gertrud ve benim için bir evlilik töreni ayarladı. Evlemp, kral ve kraliçe olacaktık.

Öpüşme.

Böyle oldu işte.

Hatırladığım, gözyaşı huzuyla karışmış üç yıllık meyveli kekân tadıydı. Hepsinin kusnama rağmen, cennette gibiydim.

Gertrud'a ne oldu?

Adının Gertrud olduğundan bile emin değilim.

İğrençsin!

şubat 1930

Yoldaş
Zweig.

Yoldaş
Höhler:
Karga.

Nasıl
gidiyor?

Kıracılardan biri
canımı sıkıyor.

Tahmin edeyim--
o NSDAP üyesi
o**spu çocuğu,
değil mi?

O pisliğe, kokuşması için
orayı mı verdin?

Öyle bir pisliği,
ya yakarsın,
ya gömersin.

Bizim bir şeyler
yapmamızı ister misin?

Yoldaştan,
yoldaşa.

Doğru.

Burada işimiz biter
bitmez, olur mu?

Kesinlikle.

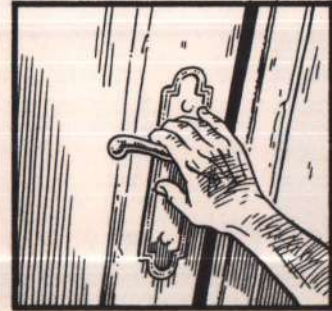

Kardeşlik ve
özgürlük.

Kardeşlik ve
özgürlük.

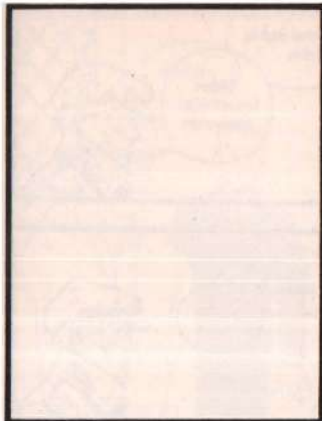

PE

Davut, ona aşık oldu ve onunla evlenebilmek için kocasını öldürdü, değil mi?

Bu iyi bir kralın yapacağı bir şey değil bence.

Hatta bence, oldukça aşşğılık bir hareket.

Yani... Ben...

Bu, çok büyük haksızlık!

Peygamber Nathan'ın da söylediğı gibi, Davut'a gelip şöyle demiş:

Büyükbaba--

"Bircok koyunu olan zengin bir adam, yaksul adamın yegane koyununu çalıp katletmiştir"

Bu olaya çok sinirlenen Davut şöyle cevap vermiş: "Tanrı şahiddir ki, bunu yapan her kimse, ölümü hak etmiştir!"

Nathan cevap vermiş: "Bunu yapan sensin!"

Büyükbaba...

Bu büyük haksızlığı yapanın kendisi olduğunu anlayınca, Davut ne demiş?

"Tanrım, bir günah işledim"

Peki, Davut bunun için ne bedel ödedi?

Ne bedel ödedi, kızım?

Bathsheba'dan olan ilk çocuğu, hasta olarak doğdu.

Ve öldü.

Günahının bedelini, çocuğunun hayatıyla ödedi. Günahının karşılığının bu olduğunu gördü.

Sonraki çocuğu Süleyman'dı ve onun bilgeliğini de biliyoruz.

Kaiser-- evet, yurttaşlarını terk ederek büyük bir günah işledi.

Herinçe

Bunu anlayabilecek bir insan olup olmadığını sadece Tanrı bilir

*Underbelly: Bel altı

mart 1930

Hayır.

Köln'e
dönemem.

Bunu nasıl--

Geri dön-
meyeceğim,
anne.

Benim evim
burası.

Eğer babam
beni görmek
istiyorsa, dediği
zaman Berlin'e
gelebilir.

Bu genç
şehre asla
adımını
atmaz!

Bu kalabalığa
ve bu kadar çok
yabancıya asla
tahammül edemez!

O zaman,
hayatına kızı
olmadan devam
etmek zorunda.

Umarım bu sabah Marthe'nin annesini Anna'nın evine
göndermekle doğru olanı yapmışımdır.

Belki de bu konuda
üzülmeliyim;

Belki de sosyal yaşamdaki "doğru olanı"
sorgulamak, politikadakinin sorgulamak
kadar zordur.

Bu kararları vermek zorunda kalmaktan
yorulmaya başladım.

Haberler
nasıl?

Nereden
başlayayım?

O muhteşem "Reichstag
Koalisyonumuz", sonunda
dağıldı.

Bu, ne anlama
geliyor?

ALMAN DEVRİMİNİN BİR ASKERİ!

JURRRRAAAH!

BİR ZAMANLAR, ELİNİ KEMERİNE
KOYUP GURURLA, DİMDİK, DUDAKLARINDA
GENÇLİĞİN VERDİĞİ BİR GÜLÜMSEMEYLE
VE HER ZAMAN CANINI VERMEYE HAZIR
BİR HALDE DURUYORDU!

BİZ ONU
HER ZAMAN, O
HALİYLE HATIR-
LAYACAĞIZ!

RAAA

GELECEKTE,
UÇSUZ BUCAKSIZ
KİTALAR HALİNDE
YÜRÜYECEĞİZ!

KÜÇÜK DÜŞÜRLÜMÜS
İNSANLAR, AYAKLANIP
YÜRÜMEYE
BASLAYACAKLARI!

Ve onun
ruhu, o insana-
nın arkasından
yürüyecek,

BAYRAKLAR DALGALANACAK,
BORAZANLAR ÇALACAK, VE BİR MİLYON
GİRTLAK, ALMAN DEVRİMİNİN SARKISINI
HAYKIRACAK--

BAYRAKLARI
KALDIRIN!

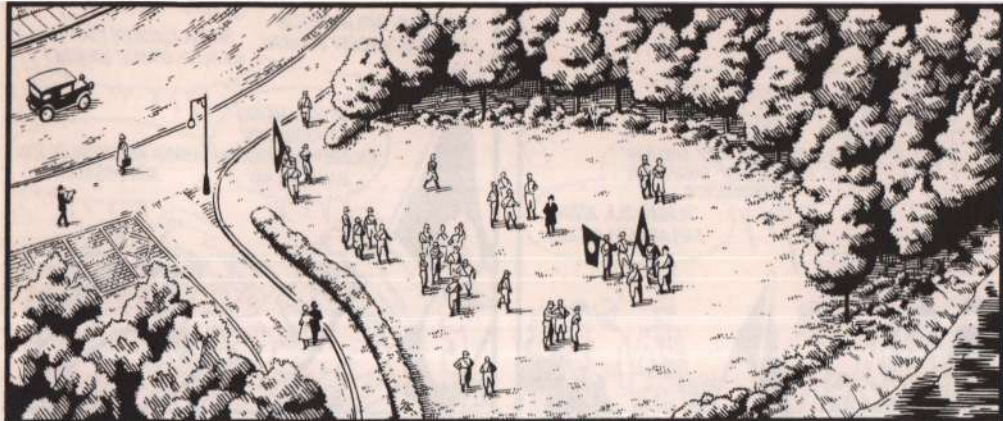

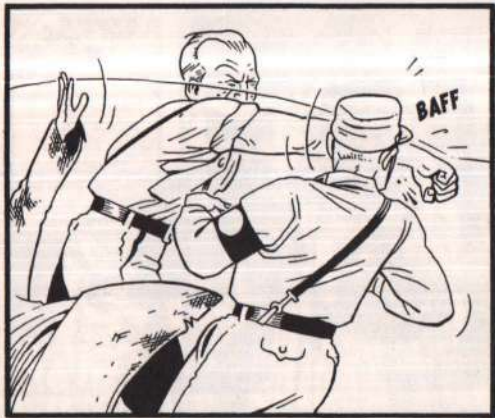

1 mayıs 1930

BUGÜN, TÜM
DÜNYADA MİLYONLARCA
İŞÇİ, "KOMÜNİST
INTERNASYONAL"
BAYRAKLARI ALTINDA, TEK
BİR AMAC İÇİN YÜRÜYÜŞE
GEÇTİLER:

İNSAN İRKİNİ,
KAPİTALİZMİN
BOYUNDURU-
ĞUNDAN KUR-
TARMAK!

BUGÜN BURADA,
1 MAYISTA, ARTIK BİZİMLE
BİRLİKTE YÜRÜYEMEYENLERİ
DE YAD EDİYORUZ:
YENİ SOSYAL DÜZENE
KARŞI YAPTIĞIMIZ
SAVAŞTA, YENİK
DÜŞEN KARDİŞLE-
RİMİZ!

1929 MAYISININ İLK ÜÇ
GÜNÜNÜN ÜZERİNDEN BİR YIL
GEÇTİ-- SOSYAL DEMOKRAT
POLİS ŞEFİNİN EMİRLERİ
DOĞRULTUSUNDA
OTUZ ÜÇ ARKADAŞIMIZ
VURULDU!

Onlar,
baş yere
öldüler!

İŞÇİ HAREKETİ,
ALMANYA İLE BİRLİKTE
HİNDİSTAN'DA, ÇİN'DE,
HATTA AMERİKA'DA BİLE
PATLAMA YAPIYOR!

PROLETER KİTLE-
LERİN HAREKETİ,
YÜKSELİŞE GE-
ÇİYOR!

ÖZGÜRLÜK
İÇİN, KUYU BİR
MÜCADELE İÇİNE
GİRİYORUZ!

BU, DEVRİMCİ
YÜKSELİŞİN
BAŞLANGICIDIR!

BURJUVAZİNİN
ÇİZDİĞİ SINIRLARI
YOK SAYIYORUZ VE
HİNDİSTAN VE ÇİN'DEKİ
YOLDAŞLARIMIZI
KUCAKLIYORUZ!

KOMÜNİST INTERNASYONAL'IN
ÖNDERLİĞİNDE, ONLARA
KATLIYORUZ. BU ULUSLAR
ARASI DAYANIŞMA İLE
ARAMIZDAKİ HAYALİ
BARIYERLERİ YIKACAĞIZ!

DÜNYA KAPTİLAZMİNİN İÇİNDE
BULUNDUĞU DURUM GÜN GİBİ
ORTADA!

KAPİTALİST SİSTEMDE İŞ YA DA
EKMEK BULAMAYAN İŞSİZLER
ORDUSU GİTİDE BÜYÜYOR!

BURJUVAZI,
HER FIRSATTA
PROLETARYA-
YI SÖMÜRÜ-
YOR!

KARNEYE BAĞ-
LANMAK, ARTAN
İŞSİZLİK, YARI
ZAMANLI İŞLER,
ÜCRET KESİNTİ-
LERİ...

YOUNG PLANI'NIN KÖLELİĞİNDE
KURTULMAK İÇİN SESİMİZİ
DAHA ÇOK ÇIKARTACAĞIZ!

ACLIK, SAĞS- - VE
ŞİMDİ DE SAĞSÖLYE
BRÜNING'İN
DİKTATÖRLÜĞÜ!

AYNEN BU PARLA-
MENTER SİSTEMİN
PROGRAMINDA
OLDUĞU GİBİ!

BRÜNING
DİYOR Kİ: "SEY-
TAN, RUSYA'DA
BİR ZAFER
KAZANMIŞTIR"

PAPA, SOVYETLER
BİRLİĞİ'NE SAĞS
İLAN EDİYOR!

NEDEN BU
YALANLARIN
ARKASINA
SAKLANIYOR-
LAR?

ÇÜNKÜ, İŞCİNİN VE ÇİFTÇİNİN, KAPILARI
YUMUKLADIĞINI DUYUYORLARI!

MAYIS'IN İLK İKİ GÜNÜ'NÜN
TATİL OLDUĞU BİR ÜLKEDEN
KORKUYORLARI!

ÇİFTÇİLERİN, İŞCİLERİN
VE ASKERLERİN KARDİS
OLDUĞU BİR ÜLKEDEN
KORKUYORLAR--

BUGÜN,
ORAK, ÇEKİC VE TÜFEK
TUTAN ELLER, KOLKOLA
YÜRÜYORLARI!

BUGÜN, ALMANYA'NIN
HER KÖSESİNDE,
KARDİSLERİMİZ
YÜRÜYÜŞE GEÇTİLER!

BUGÜN BİZ DE
ONLARLA BİRLİKTE
YÜRÜYÜRÜZ! "OY
ÇOKLUĞUYLA" SEÇİL-
MİŞ OLAN HÜKÜMETE
VE SOSYAL FAŞİZME
KARŞI..!

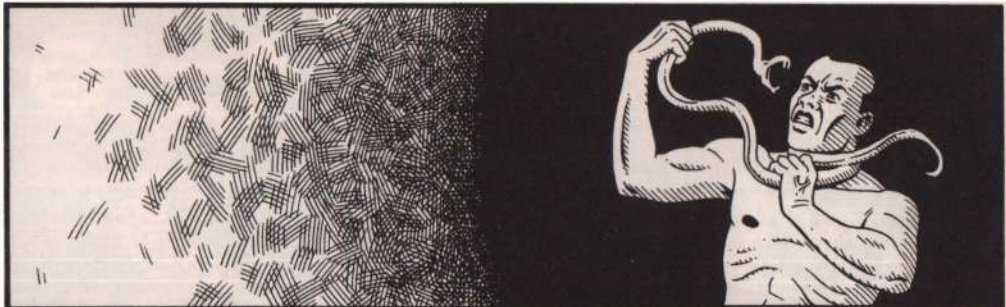
İŞ VE EKMEK İÇİN
SAĞSIYORUZ!

EMPERYALİST GÜÇLERİN,
SOVYETLER BİRLİĞİ'NE ACACAĞI
SAĞSI ENGELLEMEK İÇİN
SAĞSIYORUZ--

PROLETARYANIN
YÖNETECEĞİ BİR DÜNYA
İÇİN SAĞSIYORUZ!

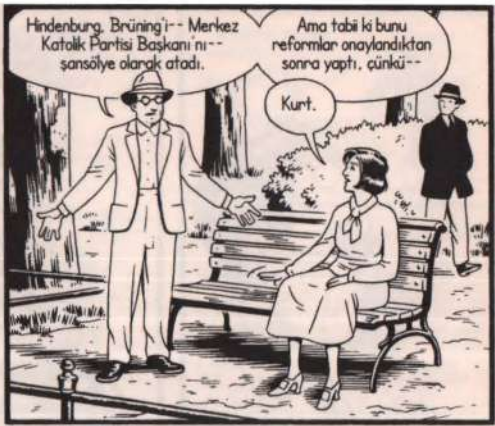

haziran 1930

ağustos 1930

Sosyal Demokratlar'ın kavgası

Dışarıda neler oluyor?

Sosyal tepkiler artık insan hakları için kavgaya etmenin ötesinde.

Yine kavgı. Kızılın kahverengi formalarının üzerine saldılar.

Tanırım...

Nasyonal Sosyalistler, açıkça

Diktatörlüğü destekliyorlar ve oy verme hakkını yok etmek istiyorlar

Silah zoruyla... Şiddeti körükleyip.

Pencerenin önünden çekilir misin, hayatım?

kuracakları sistemi meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Komünistler de bunun için onlara kendi yöntemleriyle

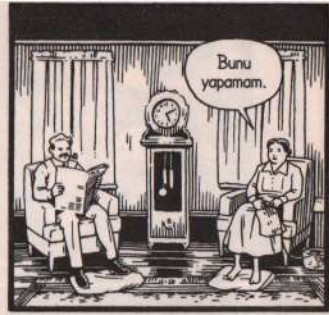
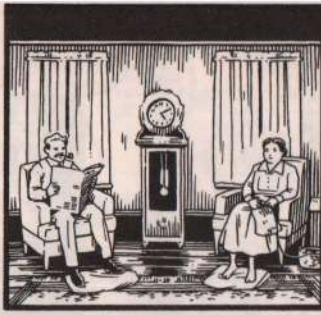
Gerekli imkânı sunuyorlar.

Eyyl de Sosyal Demokrat Parti'ye oy*

Johann?

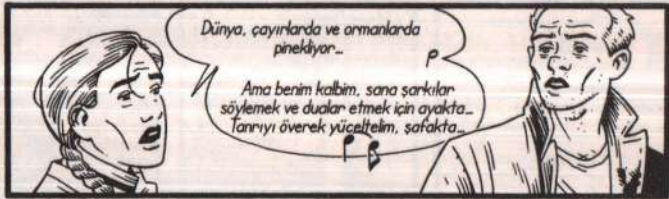
Nasyonal Sosyalistler'e oy vereceğiz.

eylül 1930

Bu konuda
haklı olsan iyi
olur, evlat.

Neden umursuyorsun
ki, Tiny-- o adaman
nefret ediyorsun.

Aslında, Bayan Pola ev sahibini
atlatığından beri düşünüyorum--

Ve kararımı
verdim, bu
fare dekğiden
biraz daha
fazla nefret
ediyorum--

Dur--

İşte oldu.

Hayır hayır--
ışık yok!

Görünmek
dışarıdan.

Hışs,
kardeşim
sen--

klack

KRACH!

TINY!

İyi misin,
kardeşim?

Evet,
evet--

Ağızına, yüzüne,
gelmişini,
geçmişini--

Bak
hele--

Baş bir bok
çubuğu kutusu--

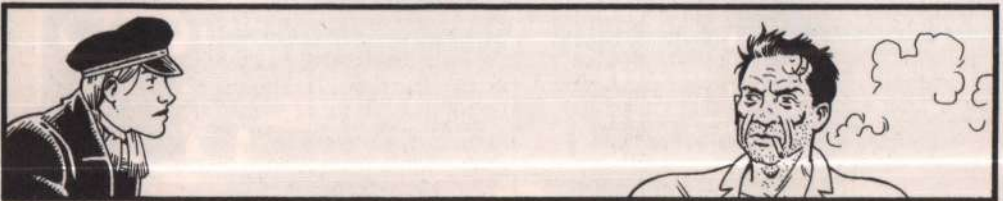

Hissediyorum. Ve bu konuda yalnız değilim.

Bu günlerde Romanisches Café'de kimi görsen, hep o nükteli konuşmalar var. Sığ kelimeler ve asık suratlar.

Alışmışın ötesinde, kahve ve sigarayla geçinip gidiyor gibiyiz.

Fincanlar, tabaklara çarpıyor. Zorunlu bir tutkuyla servis edilen kelimeler, kuru bir öksürüğün üzerine yıkılıyor.

Rutinimiz belli. Genel konulara değinip, buna yansıyan karamsarlığımızın dibini oyuyoruz.

Bundan kaynaklanan küçük avuntularım oluyor.

Dışarıdaki dünya, birçok farklı kelimeyle dolu. Neyse ki, zorunlu seçimler yüzünden, söylevler yoğunlaşmaya başladı. Yanmakta olan bir binadan yükselen dumanlar gibiler.

Hava, sürekli tekrarlanan sloganlar ve okul şarkılarıyla dolu.

Gökyüzü, kelimelerden oluşan duvarlara asılı kaldı.

Eve yürürken, sonbaharın ilk yağmuru yüzünden darmadağın olmuş bir gazete gördüm.

Harfler, teker teker akıp gidiyordu.

Ve ben, dalgalara karşı yüzüncesine, daha fazlasını yazmaya çalışıyorum.

Tünaydın, Almanya.

Sen delisin,
biliyor
musun?

Burası 400. Dalgı Funkshunde, Berlin Radyosu.

Beni onlardan birine
bindiremezsiniz-- bu, doğaya
aykırı.

14 Eylül seçimlerinin resmi sonuçları az önce
açılandı.

Bu senin bütün payını
yemedi mi?

Biraz öyle oldu
ama önemli değil.

Katılım %82 oranında oldu.

İkiniz de hep
uçmayı hayal
etmiştik.

Cumhuriyet tarihinin en yüksek katılım oranı.

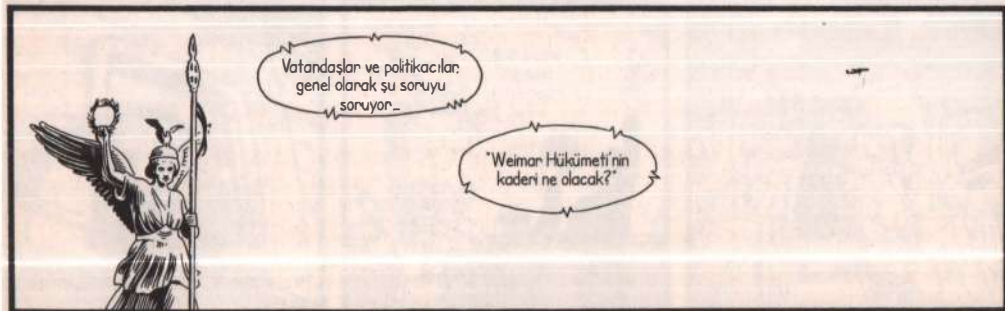
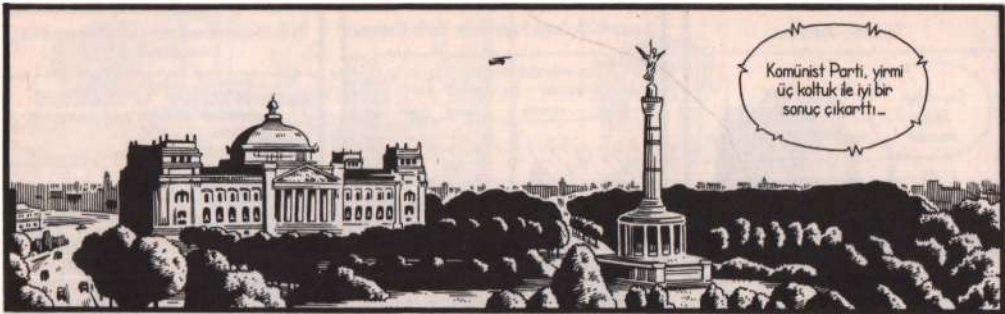
Görüşünüz,
kardesim.

Ama görünen o ki, çoğunluk, Brüning
Hükümetini protesto etmek için sandığa gitti.

Paris'e gelince bize mutfaka
uğrayın, dostlarımız.

HEPİNİZİ ÇOK
SEVİYORUM.

Berlin

DUMAN ŞEHİR

Jason Lutes'un bu epik tarih hikayesinin ikinci bölümünde, Weimar döneminin Berlin halkı, 1929'daki kanlı 1 Mayıs gösterilerinin ardından, bazı cevapların peşine düşüyor.

Berlinliler'in hayatları, birlikte kusursuz zikzaklar çizerek ilerliyor. Komünistler ve Nasyonal Sosyalistler, Yahudi olanlar ve olmayanlar arasında yükselen gerilim, 2. Dünya Savaşı'na da göz kırpmaya başlıyor.

1 Mayıs gösterilerinden sağ kurtulanlarla röportajlar yapmaya başlayan Kurt Severing'e eşlik eden Marthe Müller, bu sayede, etrafında dönen politik çekişmelerin daha da içine girmiş oluyor. İlişkilerinin de çıkmaza girmesiyle birlikte Müller, kendini şehrin karanlık ve çürümüş gece hayatının içine kayarken buluyor. Jason Lutes, bir önceki kitabı Berlin: Taş Şehir'de de yaptığı gibi bizi yaklaştırmakta olan gergin bir kıyametin içine sürüklüyor

MAR
MARA
ÇİZGİ

ISBN 978-975-6129-49-4

